

[Hans Rasmussen.]

at man viser noget mere Tilbageholdenhed, end Tilfældet hidtil har været, naar Spørgsmaalet er om at give Tilladelse til nye Beværtninger.

Spørgsmaalet om Kommuneafstemninger har været stærkt berørt. Kommissionen og det foreliggende Lovforslag har bibeholdt Kommuneafstemning, dog med den Ændring, at der fremtidig kun bliver Tale om een Afstemning; det vil sige, at Folk, der ønsker at gøre deres Indflydelse gældende, værsgo maa møde første Gang, de kan ikke blive hjemme i Forventning om, at Historien inden ret længe gentager sig, hvis ikke det fornødne Procentantal Vælgere møder frem. Nu bliver der kun een Afstemning, og det maa være i sin Orden, at det er saaledes.

Spørgsmaalet Spiritusnydelse i Forsamlingshuse har været Genstand for indgaaende Forhandling ud fra den Betragtning, at det vilde være ønskeligt, om man paa de Steder, hvor ikke mindst Ungdommen samles, og ofte samles til Idrætsøvelse, til Gymnastik og lignende, saa vidt det paa nogen Maade var gørligt, blev fri for Spiritusdrikkeri. Det er vanskeligt at komme frem her. Vi kan fastslaa, at der ikke gives Bevillinger til Spiritusudskænkning i Forsamlingshuse, og det er man i Almindelighed enig om, naturligvis tænker ingen paa, at det ganske skal kunne forhindres, at der nydes Spiritus, f. Eks. hvis et Selskab ønsker at fejre Sognets Sandemand, der holder 25 Aars Jubilæum, eller en anden anset Person i Sognet; men i al Almindelighed bør man være fri for Spiritusnydelse i Forsamlingshuse, og det Forsøg, der nu gøres paa at naa fremad paa dette Omraade, haaber jeg maa vinde Tilslutning. Jeg haaber, man vil komme ind paa at passe bedre paa paa dette Omraade, end jeg har Indtryk af at man hidtil har været i Stand til. Jeg hilste med Tilfredshed de Bestræbelser, jeg lagde Mærke til der for et Par Aar siden blev gjort ovre paa Sydbyn under Ledelse af dalevende Amtmand Koefoed; der var Tale om en Forening, der skulde virke til en heldigere og bedre Brug af Landets Forsamlingshuse. Jeg hilste, som jeg siger, dette med Tilfredshed, og jeg vil haabe, at denne Organisation eller denne Bevægelse maa have Held med sig. I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at udtale, at det er min Tro, at de Bevillinger, Indenrigsministeren har faaet gennemført med Hensyn til Støtte til Ombygning og Forbedring af Forsamlingshusene, ogsaa har bidraget til at gøre Livet i de

Forsamlingshuse, der allerede er ombygget og udvidet, heldigere, end Tilfældet maaske nok et eller andet Sted hidtil har været. Det er jo et almindeligt Ønske, at Ungdommen, der mødes i Forsamlingshusene, ikke kommer ud for alt for stærke Fristelser paa det Omraade, jeg her har omtalt, men som jeg nævnte, er det vanskeligt at fastsætte bestemte Lovregler paa dette Omraade. Der er sikkert adskillige, ogsaa her i denne Sal, der har hørt Tale om og maaske selv har været Vidne til det i sig selv lidet tiltalende, at unge Gæster møder op udensofns fra for at deltage i Sammenkomster i Forsamlingshuse og har været i Stand til at medbringe Spirituosa, nyde det der og maaske invitere anden tilstedeværende Ungdom til at være Deltagere i denne Nydelse. Der er noget uheldigt i dette, og jeg vil haabe, at man med Tiden kan komme væk derfra.

I det foreliggende Lovforslag er Bestemmelsen om et Overbevillingsnævn opretholdt. Jeg tiltræder gerne Bestemmelsen paa dette Omraade, jeg anser den for nyttig, ja, for nødvendig, idet jeg erkender, at der kan være Omstændigheder, som meget vel motiverer, at man har en overordnet Myndighed i Form af et saadant Nævn, som kan træffe Beslutninger der, hvor der opstaar Strid og stærk Tvivl om, hvorvidt Næringsadkomst bør gives til Udskænkning af stærke Drikke. Jeg har nok lagt Mærke til, at der undertiden har været nogen Tilbøjelighed til at kritisere Afgørelser truffet af Overbevillingsnævnet. Jeg tillægger ikke den Kritik, der i saa Henseende er fremkommet, nogen synderlig Betydning. Jeg har lagt Mærke til ved Gennemsyn af enkelte Sager, som jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, at Overbevillingsnævnets Afgørelser har hvilet paa gode Grunde. Jeg anbefaler da, at man bevarer dette Overbevillingsnævn. Jeg tror paa dets Nytte, ogsaa fordi jeg synes, vi maa indrømme, at der undertiden kan fremkomme Afgørelser i en Kommune, som er i alt for høj Grad præget af det strengt lokale. Der bør være Adgang til, at Sager af den Natur bliver behandlet for et andet Forum.

Idet jeg her nævner Overbevillingsnævnet, finder jeg Anledning til en lille Bemærkning om; at der maaske kunde være Grund til at pille ganske lidt ved den Paragraf, hvori der staar, at et Medlem vælges af Landstinget. Jeg siger dette, fordi jeg jo kunde tænke mig — og mange tænker som jeg i saa Henseende — at Landstinget forsvandt, og at man derfor